

сеца насамъ не сме получили отъ никжде една пара и нѣмаме вече надежда. Ето Илю войвода е раненъ и остава неджгавъ въ ржката, Цеко Петковъ е боленъ въ Кюприя въ болницата, Иванъ Сапуновъ е раненъ и той остава неджгавъ въ ржката, а ние другитѣ сме здрави.

Г-нъ Уксановичъ, ти като си билъ всѣкога съ насъ и знаешъ, че сме се трудили почетенно, а сега оставаме безъ подпора, ние пропадаме, затова те молимъ да замолишъ високо славното руско и славянско правителство да нареди и насъ на единъ редъ, да не ни оставя да пропаднемъ, нека нареди високо славното руско правителство както намѣри за добре.

Бѣлградъ, 3 декемврий 1876 г.

Войвода <i>Панайотъ Хитовъ</i>	
вмѣсто Иля войвода подписва	
Панайотъ войвода,	войвода <i>Илия Марковъ</i>
вмѣсто Иванъ Сапуновъ	
подписва Панайотъ Хитовъ,	четоводъ <i>Ив. Сапуновъ</i>
вмѣсто Цеко Петковъ	
подписва Панайотъ	<i>Цеко Петковъ</i>
Хитовъ,	

Въ писмото Хитовъ собственоржчно е подписалъ всички, тъй като тѣ не сж били въ Бѣлградъ. Това писмо е било адресирано до нѣкое лице отъ руското представителство или членъ на добротворния комитетъ — русинъ. А таквъвъ комитетъ тогава бѣ организиранъ и той разходва много сръдства за подпомагане на бѣжанцитѣ.

Поради непълното наименование на лицето, засега то остава неяснено. За да помогна, ще напомня, че се срѣща единъ Паховичъ — Вуксановъ, когато, въ единъ споръ между стари (Добродетелната дружина) и млади (Бѣлг. центр. благотв. общество), последнитѣ наричатъ съ най-лоши имена. Този Вуксановъ билъ препоржчанъ отъ Календжи⁴¹).

18 декемврий

Нуждата, въ която сж живѣли нашитѣ народни хора въ Сърбия, ще да е била голѣма. Тя е била особно тежка поради зимата и за семейния Хитовъ. Ето защо той е из-ползувалъ пжтуването на Григоръ Начовича отъ Бѣлградъ за Букурещъ. Подробноститѣ се уясняватъ отъ следнитѣ две писма, пазени подъ общъ инв. № 8379 въ А. Н. Б.:

⁴¹) Гл. в. „Стара планина“ бр. 70 и в. „Бѣлгарски гласъ“ отъ 16 априль 1877 г.